

De marktänger was op gezette tijden ook onderworpen aan de censuur. Er bestond politieke censuur wanneer de overheid vreesde dat liederen met een kritische noot betreffende het regime de onvrede van de bevolking zouden kunnen aanwakkeren.

Concreet hield dit in dat de zanger zijn teksten op voorhand moest laten controleren door een overheidsinstantie. Als dergelijke voorzorgen niet hielpen, trad de overheid repressief op. Verschillende marktangers werden in de loop der tijden gearresteerd voor het zingen van liedjes zonder toestemming.

De wisselvalligheid van een zanger als Sadones bijvoorbeeld, was een direct gevolg van deze politieke censuur. De ene keer bewierookte hij het regime om het daarna weer te verguizen. Dit alles enkel om zijn positie veilig te stellen, wat hij ook treffend verwoordde in een expliciet, onderaan enkele van zijn liederen:

*" Gelijk volgens den wind die waeyd
Den haene op den thoren draeyd
Zoo heb ik, zanger ook gedaen
Om gerust over 't land te gaan "*

Ook de kerkelijke overheid was niet altijd even opgezet met de marktangers, aangezien hun aandacht nogal eens uitging naar onzedige of godslasterende teksten. Vaak werd dan ook vanop de kansel de gelovigen verboden naar de marktanger te luisteren.

uit: "Hoe hield de marktanger zijn toehoorders in de ban van zijn lied ? Kort onderzoek naar de retorische technieken gebruikt in het moordlied.", Marijke Wienen in "Volkskunde : Driemaandelijks tijdschrift voor de studie van het volksleven", april-juni 1995, 96jg.nr.2, pp.154-175